

Par to, kas ir vissvarīgākais

Prezidents Dīters F. Uhtdorfs
otrais padomnieks Augstākajā Prezidijā

Ja dzīves un tās steidzīgā tempa un daudzo stresu dēļ jums ir grūtības sajūst prieku, tad, iespējams, tagad ir īstais brīdis, lai koncentrētos uz to, kas ir vissvarīgākais.

Tas ir ievērojami, cik daudz mēs varam mācīties par dzīvi, pētot dabu. Piemēram, zinātnieki var raudzīties uz koku gredzeniem un veikt uz zināšanām balstītus pieņēmumus par klimatiskajiem un augšanas apstākļiem pirms simtiem un pat tūkstošiem gadu. Viena no lietām, ko varam mācīties, pētot koku augšanu, ir tā, ka ideālos apstākļos koki aug ar normālu ātrumu. Tomēr laikā, kad augšanas apstākļi nav ideāli, koki palēnina savu augšanu un velta enerģiju pamatelementiem, kas nepieciešami izdzīvošanai.

Šajā brīdī daži no jums varbūt domā: „Tas viss ir ļoti jauki un labi, bet kāds tam ir sakars ar lidmašīnas vadīšanu?” Labi, ļaujiet man jums pastāstīt.

Vai jūs kādreiz esat bijuši lidmašīnā un piedzīvojuši turbulenci? Visbiežākie iemesli turbulencei ir pēkšņa gaisa kustības maiņa, kas liek lidmašīnai šūpoties, novirzīties no kursa un sasvērties. Lai gan lidmašīnas ir veidotas, lai izturētu daudz lielāku turbulenci nekā to, ar kādu tā varētu saskarties parastā lidojumā, tik un tā turbulence var būt mulsinoša pasažieriem.

Kā jūs domājat, ko dara piloti, kad viņi saskaras ar turbulenci? Jauns pilots varētu padomāt, ka ātruma palielināšana ir laba stratēģija, jo tas viņus ātrāk izvedīs no turbulences. Taču tā var izrādīties kļūda. Profesionāls pilots saprot, ka ir optimāls ātrums, ar kādu šķērsot turbulenci, kas samazinās tās negatīvo ietekmi. Un visbiežāk tas nozīmē samazināt ātrumu. Tas pats princips ir attiecināms arī uz „guļošajiem policistiem” uz ceļa.

Tādējādi labs padoms, kad piedzīvojam pretestību, ir mazliet piebremzēt, nostabilizēt kursu un koncentrēties uz būtisko.

Mūsdienu dzīves temps

Šī ir vienkārša, bet izšķiroša mācība, kas jāapgūst. Tas var šķist loģiski, runājot par kokiem vai turbulenci, bet pārsteidzoši, cik viegli ir ignorēt šo mācību, kad šie principi ir jāpielieto mūsu pašu dzīvē. Kad ceļas stresa līmenis, kad parādās ciešanas, kad satriec traģēdija, pārāk bieži mēs mēģinām ieturēt to pašu neprātīgo tempu vai pat to paātrināt, domājot, ka, jo vairāk mēs palielināsim tempu, jo labāk mēs no tā visa izkļūsim.

Viena no mūsdienu dzīves raksturiezīmēm šķiet ir tāda, ka mēs kustamies uz priekšu ar arvien straujāk pieaugošu ātrumu, neskatoties uz turbulenci vai šķēršļiem.

Būsīm godīgi, ir diezgan viegli būt aizņemtiem. Mēs visi varam izdomāt uzdevumus, kas piepildīs mūsu dienas plānus. Daži pat iedomājas, ka viņu pašvērtējums ir atkarīgs no viņu darāmo lietu saraksta. Viņi aizpilda savu brīvo laiku ar sanāksmju un nenozīmīgu lietu sarakstiem — pat stresa un noguruma laikā. Tādēļ, ka viņi nepamatoti sarežģī savu dzīvi, viņi bieži jūt pieaugošu neapmierinātību, mazāk prieka un pārāk maz nozīmes savā dzīvē.

Ir skumji, ka jebkura vērtība, kad tā ir pārspīlēta, var kļūt par grēku. To noteikti var attiecināt uz mūsu dienu pārslodzi. Ir brīdis, kad panākumi kļūst par smagu nastu un ambīcijas par dzirnu akmeni pie kakla.

Kāds ir risinājums?

Gudrie saprot un pielieto mācības par koku gredzeniem un gaisa turbulenci. Viņi pretojas kārdinājumam tikt notvertiem ikdienas dzīves neprātīgajā skrējienā. Viņi seko padomam, ka „dzīvē ir kas vairāk nekā tās ātruma palielināšana”.¹ Īsāk sakot, viņi koncentrējas uz to, kas ir vissvarīgākais.

Elders Dalins H. Ouks nesēnā Vispārējā konferencē mācīja: „Mums ir jāatturas no dažām labām lietām, lai izvēlētos citas, kas ir labākas vai vislabākās, jo tas attīsta ticību Tam Kungam, Jēzum Kristum, un stiprina mūsu ģimenes.”²

Labāko lietu meklējums nenovēršami ved pie Jēzus Kristus evaņģēlija pamatprincipiem — pie vienkāršām un skaistām patiesībām, kuras mums atklāj rūpju pilnais, mūžīgais un visu zinošais Debesu Tēvs. Šīs pamatmācības un principi, lai gan pietiekami vienkārši, lai tos saprastu bērns, sniedz atbildes uz vissarežģītākajiem dzīves jautājumiem.

Vienkāršībā ir spēks un skaidrība, kuru mēs dažreiz nenovērtējam savās slāpēs pēc sarežģītiem risinājumiem.

Piemēram, neilgu laiku pēc tam, kad astronauti un kosmonauti iegāja Zemes orbītā, viņi atklāja, ka pildspalvas kosmosā nedarbojas. Un tā daži ļoti gudri cilvēki devās risināt šo problēmu. Tas prasīja tūkstošiem stundu un miljoniem dolāru, bet galu galā viņi izstrādāja pildspalvu, kas varēja rakstīt jebkurā vietā, jebkurā temperatūrā un gandrīz uz jebkuras virsmas. Bet kā tika galā astronauti un kosmonauti, kamēr šī problēma tika atrisināta? Viņi vienkārši lietoja zīmuli.

Leonardo da Vinči ir sacījis, ka „vienkāršība ir augstākā gudrība”.³ Kad mēs paskatāmies uz laimes ieceres, pestīšanas ieceres pamatprincipiem, mēs varam atpazīt un novērtēt mūsu Debesu Tēva gudrības eleganci un skaistumu tās skaidrībā un vienkāršībā. Tātad, dzīvošana tā, kā Viņš vēlas, ir mūsu gudrības sākums.

Pamatprincipu spēks

Tiek stāstīts, ka leģendārajam amerikāņu futbola trenerim Vinsam Lombardi bija rituāls, kuru viņš izpildīja treniņu pirmajā dienā. Viņš paņēma futbola bumbu, parādīja to sportistiem, kuri bija spēlējuši šo sporta veidu daudzus gadus, un teica: „Kungi, ... šis ir futbols!” Viņš runāja par bumbas izmēru un formu, kā to var spert, nest vai piespēlēt.

Viņš aizveda komandu uz tukšu laukumu un teica: „Šis ir futbola laukums”. Viņš izvadāja viņus pa laukumu, aprakstīja tā izmērus, formu un noteikumus, kā tiek spēlēta spēle.⁴

Šis treneris zināja, ka pat šie pieredzējušie spēlētāji un patiesi arī komanda varēja kļūt izcili tikai tad, ja viņi bija meistarīgi pamatelementos. Viņi varēja pavadīt savu laiku, izmēģinot sarežģītus spēles manevrus, bet, kamēr viņi nebija meistarīgi spēles pamatelementos, viņi nekad neklūtu par čempionu komandu.

Es domāju, ka lielākā daļa no mums intuitīvi saprot, cik svarīgi ir pamatprincipi. Tikai dažkārt mūsu uzmanību novērš tik daudz lietu, kas šķiet vilinošākas.

Drukāti materiāli, dažādi mediju avoti, elektroniski līdzekļi un ierīces — visi ir noderīgi, ja tiek pareizi lietoti, — var kļūt kaitīgi uzmanības novērsēji vai nežēlīgas izolācijas kameras.

Tomēr starp lielu daudzumu balsīm un izvēlēm pazemīgais Cilvēks no Galilejas stāv, gaidot ar izstieptām rokām. Viņš pauž vienkāršu vēstījumu: „Nāc Man līdzi.”⁵ Un Viņš nerunā spēcīgā mikrofonā, bet klusā, lēnā balsī.⁶ Ir tik viegli pamata evaņģēlija vēstījumam pazust informācijas plūdus, kas mūs apņem no visām pusēm.

Svētie Raksti un dzīvo pravieši vārdi uzsver evaņģēlija pamatprincipus un mācības. Iemesls, kāpēc mēs atgriezāties pie šiem pamatprincipiem, pie vienkāršām mācībām, ir tāds, ka tie ir vērti uz dziļas patiesības nozīmi. Tās ir durvis uz pieredzi ar iedvesmojošu svarīgumu, kas pretējā gadījumā būtu ārpus mūsu sapratnes spējām. Šie vienkāršie pamatprincipi ir atslēga, lai dzīvotu harmonijā ar Dievu un cilvēku. Tie ir atslēgas uz Debesu logu atvēršanu. Tie ved mūs uz mieru, prieku un sapratni, kuru Debesu Tēvs ir apsolījis Saviem bērniem, kas dzird un paklausa Viņam.

Mani dārgie brāļi un māsas, mēs darītu pareizi, mazliet samazinot tempu, ejot uz priekšu ar optimālu ātrumu, kas piemērots mūsu apstākļiem, koncentrējoties uz to, kas ir svarīgs, paceļot savas acis un patiesi ieraugot tās lietas, kas ir vissvarīgākās. Paturēsim prātā tos pamatpriekšrakstus, kurus mūsu Debesu Tēvs ir devis Saviem bērniem, kas radīs pamatu bagātai un auglīgai mirstīgai dzīvei ar mūžīgās laimes apsolījumiem. Tie mums mācīs, lai „viss tiktu darīts gudrībā un kārtībā, jo nav nepieciešams, lai [mēs] skrietu ātrāk, nekā [mēs spējam, bet] ir vajadzīgs, lai [mēs būtu uzcītīgi] un tādējādi [iegūtu] balvu.”⁷

Brāļi un māsas, uzcītīgi darot to, kas ir vissvarīgākais, mēs tiksim aizvesti pie pasaules Pestītāja. Tāpēc „mēs runājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu, mēs pravietojam par Kristu, lai mēs varētu zināt, pie kura avota meklēt savu grēku piedošanu”.⁸ Mūsdienu dzīves sarežģītībā, apjukumā un steigā, tas ir tas „vēl [pārākais] ceļš”.⁹

Tātad — kas ir galvenais?

Vēršoties pie mūsu Debesu Tēva un tiecoties pēc Viņa gudrības attiecībā uz to, kas ir vissvarīgākais, mēs atkal un atkal mācāmies par četrām būtiskāko attiecību nozīmī: par attiecībām ar mūsu Dievu, ar mūsu ģimenēm, ar mūsu līdzcilvēkiem un ar mums pašiem. Labprātīgi novērtējot pašiem savu dzīvi, mēs redzēsim, kur mēs esam novirzījušies no

pārākā ceļa. Mūsu sapratnes acis tiks atvērtas, un mēs atpazīsim, ko nepieciešams darīt, lai šķīstītu savas sirdis un no jauna izvērtētu savu dzīvi.

Pirmkārt, mūsu attiecības ar Dievu ir vissvētākās un svarīgākās. Mēs esam Viņa gara bērni. Viņš ir mūsu Tēvs. Viņš vēlas, lai mēs būtu laimīgi. Tiecoties pēc Viņa, mācoties par Viņa Dēlu, Jēzu Kristu, atverot savas sirdis Svētā Gara ietekmei, mūsu dzīves kļūst daudz stabilākas un drošākas. Mēs pieredzam lielāku mieru, prieku un piepildījumu, darot visu, ko varam, lai dzīvotu saskaņā ar Dieva mūžīgo plānu un turētu Viņa baušļus.

Mēs uzlabojam savas attiecības ar mūsu Debesu Tēvu, mācoties no Viņa; runājot ar Viņu, nožēlojot savus grēkus un aktīvi sekojot Jēzum Kristum; jo „neviens cilvēks netiek pie Tēva kā vien caur [Kristu]”.¹⁰ Lai stiprinātu mūsu attiecības ar Dievu, mums ir nepieciešams jēgpilns laiks kopā ar Viņu. Mierīga koncentrēšanās uz ikdienas personīgo lūgšanu un Svēto Rakstu studēšanu, vienmēr tiecoties būt tempļa rekomendācijas cienīgiem — lūk, tie ir daži no gudriem laika un pūļu ieguldījumiem, lai tuvotos mūsu Debesu Tēvam. Uzklaušīsim aicinājumu, kas izteikts Psalmos: „Rimstieties un atzīstiet, ka Es esmu Dievs.”¹¹

Otras svarīgākās attiecības ir ar mūsu ģimenēm. Tā kā „neviens no panākumiem nevar kompensēt neizdošanos mājās”¹², mums ir jāuzstāda par augstu prioritāti savas ģimenes. Mēs veidojam dziļas un mīlošas ģimenes attiecības, darot kopā vienkāršas lietas, piemēram, ieturot ģimenes pusdienas un rīkojot ģimenes mājvakarus, un vienkārši labi pavadot kopā laiku. Ģimenes attiecībās *mīlestība* tiešām tiek izpausta ar *l-a-i-k-u*, kuru pavadām kopā. Laika veltīšana ir būtiskākais saskaņai mājās. Tā vietā, lai mēs runātu viens par otru, mēs runājam viens ar otru. Mēs mācāmies viens no otra, un novērtējam mūsu atšķirības, kā arī kopīgo. Mēs nodibinām dievišķu saikni cits ar citu, kad mēs kopīgi tuvojamies Dievam caur ģimenes lūgšanu, evaņģēlija studēšanu un piedalīšanos svētdienas dievkalpojumos.

Trešās būtiskākās attiecības mums ir ar līdzcilvēkiem. Mēs veidojam šīs attiecības ar katru cilvēku atsevišķi — esot jūtīgi pret citu vajadzībām, kalpojot viņiem un daloties savā laikā un talantos. Mani dziļi iespaidoja kāda māsa, kura nesa vecuma un slimības izraisītu nastu, bet viņa nolēma, ka, lai gan viņa nevarēja darīt daudz, viņa varēja klausīties. Un tā katru nedēļu viņa meklēja cilvēkus, kuri izskatījās nomākti vai drosmi zaudējuši, un viņa pavadīja ar tiem kopā laiku klausoties. Cik gan liela svētība viņa bija tik daudzu cilvēku dzīvē!

Ceturtās būtiskākās attiecības ir ar mums pašiem. Var šķīst savādi domāt par attiecībām pašiem ar sevi, bet mums tādas ir. Daži cilvēki nevar sadzīvot paši ar sevi. Viņi sevi kritizē un noniecina visas dienas garumā, kamēr viņi sāk sevi ienīst. Ļaujiet man jums ieteikt, lai jūs samazinātu steigu un atvēlētu mazliet papildu laika, lai iepazītu sevi labāk. Pastaigājieties dabā, pavērojiet saulrietu, izbaudiet Dieva radīto, pārdomājiet atjaunotā evaņģēlija patiesības un atklājiet, ko tās nozīmē jums personīgi. Mācieties ieraudzīt sevi tā, kā Debesu Tēvs jūs redz — kā Viņa vērtīgo meitu vai dēlu ar dievišķu potenciālu.

Priecājieties skaidrajā evaņģēlijā

Brāļi un māsas, būsim gudri. Pievērsīsimies skaidrajiem atjaunotā Jēzus Kristus evaņģēlija mācību ūdeņiem. Priecīgi baudīsim no tiem to vienkāršību un skaidrību.

Debesis ir atkal atvērtas. Jēzus Kristus evaņģēlijs ir atkal uz Zemes, un tā vienkāršās patiesības ir bagātīgs prieka avots!

Brāļi un māsas, patiesi mums ir liels iemesls priecāties. Ja dzīves un tās steidzīgā tempa un daudzo stresu dēļ jums ir grūtības sajūst prieku, tad, iespējams, tagad ir īstais brīdis, lai koncentrētos uz to, kas ir vissvarīgākais.

Spēks nāk nevis no neprātīgas aktivitātes, bet no apmešanās uz patiesības un gaismas stingrā pamata. Tas nāk no mūsu uzmanības un pūļu veltīšanas atjaunotā Jēzus Kristus evaņģēlija pamatprincipiem. Tas nāk no uzmanības pievēršanas dievišķajam, kas ir vissvarīgākais.

Vienkāršosim nedaudz savu dzīvi! Veiksim izmaiņas, kas nepieciešamas, lai no jauna koncentrētu savu dzīvi uz vienkāršā, pazemīgā kristiešu mācekļa ceļa cēlo skaistumu — uz ceļa, kas vienmēr ved pretī dzīvei, kurā ir nozīme, prieks un miers. Par to es lūdzu, atstājot jums savu svētību, Jēzus Kristus svētajā Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Mahatma Gandijs, skat. Lerijs Čangs, *Wisdom for the Soul* (2006), 356. lpp.
2. Dalins H. Ouks, „Good, Better, Best,” *Liahona*, 2007. g. nov., 107. lpp.
3. Leonardo da Vinči, apkop. Džons Kuks, *The Book of Positive Quotations*, 2. izd. (1993), 262. lpp.
4. Vinss Lombardi, skat. Donalds T. Filips, *Run to Win: Vince Lombardi on Coaching and Leadership* (2001), 92. lpp.
5. Lūkas 18:22.
6. Skat. 1. Ķēniņu 19:12.
7. Mosijas 4:27.
8. 2. Nefija 25:26.
9. 1. korintiešiem 12:31; Etera 12:11.
10. Jāņa 14:6.
11. Psalmi 46:11.
12. Dž. E. Makuloks, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42. lpp.; skat. arī Conference Report, 1935. g. apr., 116. lpp.